

שמעון אלסטער
ברוקלין, נ.י.

כ' אלול תש"ה

הייך והלאים זונג אופה וברכה
 איצט צו ישיב המרה וישיב הטל
 הצול והנכד ה' למה לאויל
 הצה הצדה מתרומה ולכן בהתעורר וברצוה מתבלין
 ומקיים שהמותק גילי אל מי יוסף וימך ברמט עליך
 כל צענין - זוכים יצונו לברמט ושיכו מצנין עדויל
 שמה עליך טובה וכבוד עד הצנן לכ אוב המצנין אטאר
 נעוד אל קיבול אמורו ואלו - וביוד האב מתק
 מתאלי אורה קיוד כפי נעלה - ועוד מצנין
 לברמט שמה דרבה מתקיה הצרכה מתן ית' ע'
 מצנין מתורה להפטיע עליך עז יוד מתבלין היה
 מתלה קריחה מצדה ואור הצל - נצימות צברק
 התעט ולוב לבק עוד על רוח אבן ועצום ומתק
 צלם קדו ברמט מצנה אור וקיתק ול אור -
 לברמט ה' דלומות מצו לבק הטוק - ומצו מקור
 הצרכה הוא ית' - מקר ברובה קל מתק כרמית
 מן מתקמת - הצול דאר -
 למתן אלסטער